

VIVALDI

La Senna festeggiante (La Seine en fête)

Gwendoline Blondeel (sopraan),
Lucile Richardot (mezzosopraan),
Luigi De Donato (bas), Orchestre
de l'Opéra Royal o.l.v. Diego
Fasolis

Château de Versailles Spectacles
CVS064 • 81'

WAARDERING: 9

Van Jean-Baptiste Lully en Louis XIV 1686 naar Antonio Vivaldi en zijn aan Louis XV opgedragen La Senna festeggiante uit 1726 is in tijd geen hele grote stap, maar muzikaal gezien is het een aardverschuiving. Lully's strenge hofetiquette is in Vivaldi's feestelijke serenata ingewisseld voor even speelse als absurde, en soms ronduit banale, vocale frivoliteiten. Muzikaal en inhoudelijk heeft het allemaal weinig om het lijf, maar de muzikale grappen en grollen zijn zo opvallend, dat ze het verhaal gaandeweg volkomen overheersen. Se qui pace is een perfect voorbeeld van zo'n potsierlijke aria, waarin stem-effecten een doel op zich zijn geworden. Het is de verdienste van dirigent Diego Fasolis dat hij alle muzikale kitsch – bijvoorbeeld het duetje Godrem fra noi la pace – zichzelf laat zijn en geen idioterie uit de weg gaat. Sterker nog, hij schept er behagen in alles zo sterk mogelijk aan te zetten. Mede omdat Blondeel, Richardot en De Donato zich met prachtige stemmen naar hartenlust in alle strapatsen uitleven, gaan stuk en uitvoering gaandeweg fascineren. Zingvreugde en spelplezier spatten van de opname af. Met het voor de Versailles-reeks gebruikelijke imposante tekstboek met alle details over de mysterieuze achtergrond van het werk.

RENÉ SEGHERS